

geld gereserveerd voor het bouwen van gemeenschapshuizen ten plattelande, terwijl het sociale onderzoek, waarop o.a. dit maatschappelijke werk zal moeten worden gebaseerd, in de jaren 1954 en 1955 plaats vindt.

Met het plan tot sociaal onderzoek kunnen wij van harte instemmen. Wil men het maatschappelijk werk goed opzetten en zo nauw mogelijk doen aansluiten bij de sociale situatie in het land waar het wordt geïntroduceerd, dan is het nodig dat een onderzoek naar de maatschappelijke toestanden vooraf gaat. De leden van de West India Royal Commission hebben dit terdege beseft, want hun hoofdstuk over Social Welfare begint met een schets van de sociale situatie waarin de Westindische man en vrouw uit de volksklasse leven. Deze schets is niet veel meer dan een beknopt overzicht; grondiger onderzoek wordt momenteel allerwege in West-Indië voorbereid en uitgevoerd.

Maar, zoals gezegd, dient met het nemen van praktische maatregelen op de resultaten van het onderzoek te worden gewacht. Het verbouwen van een samenleving is een bijzonder moeilijk ondernemen, waarvoor het ontwikkelen van een aan de plaatselijke situatie aangepaste techniek noodzakelijk is. Daarom beginne men zo spoedig mogelijk met een doelgericht sociaal onderzoek. Ondertussen zou een toekomstige „Social Welfare Officer” een training op Jamaica kunnen ontvangen. Deze Maatschappelijke werker zou bij de laatste fase van het wetenschappelijke onderzoek moeten worden ingeschakeld, opdat hij een zo duidelijk mogelijk inzicht verkrijgt in de verschillende aspecten van de Surinaamse samenleving. Tot de taak van de Chef Maatschappelijk Werk behoort tevens drie gesalarieerde assistenten op te leiden (een Creool een Hindostaan en een Indonesiër). Ondertussen kan bij de leiders van de plattelandssamenlevingen (onderwijzers, geestelijken, artsen, etc.) belangstelling voor het Maatschappelijk Werk worden gewekt.

Na dit voorbereidende werk kan men zich tot de bevolking wenden, volgens de in ons artikel beschreven procedure. Het groeiende gemeenschapsleven zal met voorzichtige zorg moeten worden omringd, nergens mag overhaast te werk worden gegaan. Het zo maar op een goede dag ergens een gemeenschapshuis neerzetten (omdat op de begroting van dat jaar daarvoor gelden zijn uitgetrokken) is uit den boze. Deze huizen mogen er pas komen, wanneer — geactiveerd door de maatschappelijke werkers — uit de gemeenschap zelf de behoefte aan een gemeenschapshuis naar voren komt. Dan zal de dorpsamenleving, door het bijeenbrengen van geld en materiaal of het verschaffen van arbeidskracht, tenminste de helft van de kosten zelf moeten dragen. Gezien het feit, dat voor dit project reeds voor 1954 gelden zijn uitgetrokken is het te vrezen dat de opstellers van het plan, dit maatschappelijke werk te weinig als een maatschappelijk groeiproces hebben gezien, waarbij forceren uit den boze is.

Voor het stichten van een Dienst voor Maatschappelijk Werk zijn in het geheel geen gelden uitgetrokken. Misschien is het de bedoeling van het planbureau de regering te bewegen op de landsbegroting gelden voor het aanstellen van ambtenaren voor maatschappelijk werk uit te trekken.

Zonder de hulp van in dit werk gespecialiseerde krachten zal van de gemeenschapsvorming ten plattelande niet veel terecht komen.

Indien de voor deze tak van dienst benodigde gesalarieerde en vrijwill-